

**Budějovický Budvar, národní podnik,
proti**

Rudolf Ammersin GmbH

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Handelsgericht Wien)

„Dvojstranné zmluvy medzi členskými štátmi — Ochrana údajov o zemepisnom pôvode
jedného členského štátu v inom členskom štáte — Názov ‚Bud‘ — Použitie ochrannej
známky American Bud — Články 28 ES a 30 ES — Nariadenie (ES) č. 510/2006 — Režim
Spoločenstva týkajúci sa ochrany zemepisných označení a označení pôvodu —
Pristúpenie Českej republiky — Prechodné opatrenia — Nariadenie (ES) č. 918/2004 —
Pôsobnosť režimu Spoločenstva — Výlučný charakter“

Návrhy prednesené 5. februára 2009 — generálny advokát D. Ruiz-Jarabo
Colomer. I - 7724
Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. septembra 2009 I - 7757

Abstrakt rozsudku

1. *Voľný pohyb tovaru — Odchýlky — Ochrana priemyselného a obchodného vlastníctva —
Ochrana názvu ako jednoduchého a nepriameho údajov o zemepisnom pôvode — Podmienky
(Články 28 ES a 30 ES)*

2. *Voľný pohyb tovaru — Odchýlky — Ochrana priemyselného a obchodného vlastníctva — Ochrana chráneného označenia na základe dvojstrannej zmluvy medzi členskými štátmi ako zemepisného označenia a označenia pôvodu — Podmienky*
(Článok 30 ES)
3. *Poľnohospodárstvo — Jednotná právna úprava — Ochrana zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín — Jednotný a výlučný režim ochrany*
(Nariadenie Rady č. 510/2006)

1. Aby bolo možné určiť, či názov možno považovať za jednoduchý a nepriamy údaj o zemepisnom pôvode, ktorého ochrana v zmysle dvojstranných zmlúv uzavretých medzi členskými štátmi môže byť odôvodnená s ohľadom na kritériá článku 30 ES, vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či podľa skutkových okolností a vnímania prevládajúcich v členskom štáte pôvodu je tento názov, aj ak nie je ako taký zemepisným menom, aspoň spôsobilý informovať spotrebiteľa o tom, že výrobok, na ktorom je uvedený, pochádza z oblasti alebo miesta na území tohto členského štátu. Ak by takéto preskúmanie ukázalo, že dotknutý názov nemá túto minimálnu spôsobilosť evokovať zemepisný pôvod dotknutého výrobku, jeho ochrana by nemohla byť odôvodnená ochranou priemyselného a obchodného vlastníctva v zmysle článku 30 ES a v zásade by bola v rozpore s článkom 28 ES, ak by nemohla byť odôvodnená na inom základe.

štáte pôvodu — či uvedený názov nenadobudol v čase vstupu dvojstranných zmlúv do platnosti alebo neskôr v tomto členskom štáte druhovú povahu, keďže je preukázané, že cieľ režimu ochrany stanoveného týmito zmluvami spadá do pôsobnosti ochrany priemyselného a obchodného vlastníctva v zmysle článku 30 ES.

V prípade neexistencie akéhokoľvek ustanovenia Spoločenstva v tejto oblasti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby v súlade s vnútroštátnym právom rozhodol o potrebe objednať anketu s cieľom objasniť skutkové okolnosti a vnímanie, ktoré prevládajú v členskom štáte pôvodu, aby sa overilo, či názov môže byť kvalifikovaný ako jednoduchý a nepriamy údaj o zemepisnom pôvode a či v tomto členskom štáte nenadobudol druhovú povahu. Ak vnútroštátny súd usúdi, že je potrebné objednať anketu, musí rovnako na základe tohto vnútroštátneho práva na účely uvedeného overovania určiť percento

Vnútroštátny súd musí okrem iného overiť — opäť s ohľadom na skutkové okolnosti a vnímanie, ktoré prevládajú v členskom

spotrebiteľov, ktoré sa považuje za dostatočne významné.

(pozri body 82 — 84, 89, 94, bod 1 výroku)

2. Článok 30 ES neukladá konkrétnu požiadavku, pokiaľ ide o kvalitu a trvanie používania v členskom štáte pôvodu označenia chráneného na základe dvojstranných zmlúv uzavretých medzi členskými štátmi, aby jeho ochrana mohla byť odôvodnená na základe ochrany priemyselného a obchodného vlastníctva v zmysle tohto článku. Otázku, či sa takáto požiadavka uplatňuje v konkrétnom prípade, musí vyriešiť vnútroštátny súd podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva a osobitne podľa režimu ochrany vyplývajúceho z týchto dvojstranných zmlúv uzavretých medzi dotknutými členskými štátmi.

(pozri body 91, 93, 94, bod 1 výroku)

3. Režim Spoločenstva týkajúci sa systému ochrany, ktorý stanovuje nariadenie č. 510/2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín, má výlučný charakter, čo znamená, že toto nariadenie bráni uplatňovaniu režimu ochrany upraveného zmluvami medzi dvoma členskými štátmi, akými sú dotknuté dvojstranné zmluvy, ktorý priznáva názvu, uznanému podľa práva jedného členského štátu ako názov predstavujúci označenie pôvodu, ochranu v druhom členskom štáte, v ktorom sa o túto ochranu skutočne žiada, hoci toto označenie pôvodu nebolo predmetom žiadosti o registráciu podľa uvedeného nariadenia.

Cieľom nariadenia č. 510/2006 totiž nie je upraviť popri vnútroštátnych úpravách, ktoré môžu ďalej existovať, doplnkový režim ochrany kvalifikovaných zemepisných označení, ako je napríklad režim zavedený nariadením č. 40/94 o ochranej známke spoločenstva, ale stanoviť jednotný a výlučný režim ochrany týchto označení.

(pozri body 114, 129, bod 2 výroku)